

Бласко Ибанес е мой автор".⁴ Посочва още, че в Испания (от януари 1943 г. до февруари 1944 г.) Д. Димов е чел много издания по история на испанската литература, испанска художествена литература, сред която и „El caballero de la Virgen“ („Рицарят на девата“) от Бласко Ибанес, както и че в библиотеката му под № 2916 е записан романът „Мъртвите запояват“ от същия автор.⁵ В пътеписа си „Кастилска зима“ Димитър Димов свързва наречието на камериерката в хотела, която едва изговаря буквата „р“, със севилското наречие: „Това е Севилското наречие, което познавам от романите на Бласко Ибанес“.⁶

Още един интересен факт: В книгата си Е. Иванова свързва интереса на Д. Димов към Аржентина и любовта му към испанския език и с „Писма от Южна Америка“ на Борис Шивачев, излизали продължително време във вестник „Литературен глас“, през 1930-1931 г. За времето си те са събудили голям интерес сред българската интелигенция, особено с отговора на Б. Шивачев на френския писател Анри дьо Монтерлан. Писмата са предизвикали възхитата на испанските републиканци към познанията на Б. Шивачев върху испанската история и култура, а също и от защитата му на испанския народ. Българската интелигенция е знаела за кореспонденцията на Борис Шивачев с Мигел де Унамуно, известен като проникновен тълкувател на романа „Дон Кихот“ на Сервантес. Авторката цитира спомените на проф. Ал. Тошков, според който Д. Димов се вълнува от писмата на Б. Шивачев, предизвикали интереса му още през студентските години. Проф. Тошков споменава: „Творчеството на испанските писатели е интригуващо четиво за Д. Димов. Сред

⁴ Пак там, с. 119. Статията на Борис Делчев „Срещи и разговори с Димитър Димов“ е поместена в сп. „Литературна мисъл“, кн.4, 1971г., както и в книгата му „Познавах тези хора“.

⁵ Пак там, с. 122.

⁶ Пак там, с. 125.